

про Христа виник навколо історичної особи Ісуса з Назарета, - ідея стара, що бере свій початок від перших віків, зокрема, від Цельса.

Але вершиною усієї цієї антихристиянської нібито наукової літератури були праці професора теології і історії Дрекса. Він доводив, що ніякого Ісуса з Назарета не було, що Христос і інші євангельські персонажі на зразок Пілата і т. д. - це міфічні особи без яких-небудь реальних історичних прообразів, що Христос - це народний міф про Сонце. Його книга зустріла радісно-співчутливий прийом в широких колах суспільства. Довгий час в радянських виданнях і школах твердили: наука довела, що Христос - це міф.

Користуючись методом Дрекса, дотепний француз Прево, з ще більшою переконливістю довів, що Наполеон - французький народний міф про могутню і спопеляючу силу Сонця.

Відкриття лику Христа на Туринській плащаниці є дивом, що відповідає потребам часу: "Ви стверджуєте, що Ісус з Назарета, Христос - міф, а ось Я вам являюсь, щоб зміцнити віру вашу," - як би говорить нам Христос, що любить нас.

Секондо Піа сприйняв явище Христа на фотографічній пластинці як диво. У благоговінні він просидів перед Ликом, що явився йому, всю ніч: "Христос прийшов до нас у будинок". У ту пам'ятну ніч він виразно зрозумів, що Плащаниця нерукотворна, що жоден художник старовини, не маючи ніяких уявлень про негатив, не міг би її намалювати, зробивши по суті майже невидимий негатив.

Пізніше Туринську плащаницю багаторазово знімали в різних променях, від рентгенівського до інфрачервоного випромінювання. Вивченням її займалися криміналісти, судово-медичні експерти, лікарі, мистецтвознавці, історики, хіміки, фізики, ботаніки, палеоботаніки, нумізмати. Скликалися міжнародні синдонологічні конгреси (від слова sindone, що означає плащаниця).

Загальним для вчених різних поглядів і національностей стало переконання, що Туринська плащаниця нерукотворна, не є твором художника і несе на собі ознаки глибокої старовини. Прискіпливі криміналісти не знайшли на Плащаниці нічого, що спростовувало б євангельську розповідь про страждання, хресну смерть, поховання і воскресіння Христа; дослідження її лише доповнюють і уточнюють оповідання чотирьох євангелістів. Хтось назвав Туринську плащаницю "П'ятим Євангелієм".

Туринська плащаниця підтверджує справедливість вислову англійського мислителя Френсіса Бэкона (1561-1626), що «мале знання видаляє від Бога, а велике наближає до Нього». Багато вчених на підставі ретельного і усебічного вивчення Плащаниці визнали факт воскресіння Христа і з атеїстів стали віруючими. Одним з перших був атеїст і вільнодумець професор анатомії в Парижі професор Барбье, який зрозумів, як лікар і хірург, що Христос вийшов з Плащаниці, не розгорнувши її, як Він проходив після воскресіння через зачинені двері. Лише окремі фахівці, що вивчали Плащаницю, не прийняли воскресіння Христа через поза наукові причини: воскресіння не було тому, що його взагалі не може бути.

о. Леонід
Настоятель парафії

Парафіяльна листівка 103

Воскресіння Господнього (Пасха) 20.03 - 27.04.2014

Розклад Богослужінь

Понеділок, П'ятниця - 8.⁰⁰ год.
Вівторок, Середа, Четвер - **Св. Меси не буде**
Субота - 18.⁰⁰ год.

Неділя: 27 квітня 2014 р. **II Неділя Великодня (Неділя Милосердя Божого)**

8.⁰⁰ год. - Розарій
8.³⁰ год. - Поклоніння Пресвятим Дарам

Св. Меса 9.⁰⁰ год.
11.⁰⁰ год.

- протягом усього Великоднього часу, замість «Ангел Господній» молимося «Царице неба, радуйся».
- В душпастирських справах звертатися до о. Віталія за телефоном 097 75 95 725 (номер телефону розміщений на вікні).

Розклад Богослужінь

27.04 – 4.05.2014 р.

Понеділок, Середа, П'ятниця – 8.⁰⁰ год.
Вівторок, Четвер, Субота - 18.⁰⁰ год.

Неділя: 4 травня 2014 р. **III Неділя Великодня**

8.⁰⁰ год. - Розарій
8.³⁰ год. - Поклоніння Пресвятим Дарам

Св. Меса 9.⁰⁰ год.
11.⁰⁰ год.

- наступного тижня – перший Четвер, П'ятниця, Субота місяця.
- 1 травня – початок травневих молебнів на честь Пречистої Діви Марії.
- 3 травня – 6 річниця єпископських свячень ординарія Київсько – Житомирської дієцезії архієпископа Петра Мальчука.
- I Неділя місяця – благословення дітей та молоді. Коло «Живого Розарія» - зміна таємниць.
- в наступну неділю (4 травня) – збір пожертв на Св. Престол Ап. Петра.
- протягом усього Великоднього часу, замість «Ангел Господній» молимося «Царице неба, радуйся».

Розклад Богослужінь

4.05 – 11.05.2014 р.

Збір пожертв на Св. Престол Ап. Петра.

Понеділок – 8.⁰⁰ год.
Вівторок – Субота – **Св. Меси не буде**

Неділя: 11 травня 2014 р. **IV Неділя Великодня**

8.⁰⁰ год. - Розарій

8.³⁰ год. - Поклоніння Пресвятим Дарам

Св. Меса   **9.⁰⁰ год.**

11.⁰⁰ год.

- травневих молебнів на честь Пречистої Діви Марії.

Біблейський коментар на Пасху

Не бійтеся... (Мт 28,5)

Від сильного землетрусу здригнулася земля. Ангел Божий, «наче блискавиця, відкотив камінь» (Мт 28,3) від входу до гробниці і змусив римських воїнів від страху «затремтити» і «змертвіти» (Мт 28,4). Іноді діяння Божі викликають у нас страх, і ми тремтимо, боячись Його сили, остерегаючись наслідків, лякаючись невідомості. Воскресіння Христа було саме такою подією. Проте ангел сказав: «Не бійтеся» (Мт 28,5). Бог піклується про тебе, отже, не бійся, не тремти!

Протягом попередніх сорока днів ти намагався поглиблювати свої стосунки з Богом. Можливо, більше молився, постив, брав участь у великопісних реколекціях. Істина полягає в тому, що коли ти наближаєшся до Господа, Він також іде тобі назустріч. Тому якщо Бог зробив щось особливе у твоєму житті в цей Великий піст - не бійся!

Якщо Господь доторкнувся до твого серця Своїм словом - не лякайся. Якщо Він відкрив тобі Свою несподівану волю - не тремти!

Можливо, ангел Господній «відкотив камінь» від гробу твоїх застарілих душевних ран або гріховних звичок. Може, Бог вказав на того, кого тобі необхідно простити або у кого маєш попросити прощення. Не бійся! Якщо Святий Дух штовхає тебе в якомусь новому напрямку у твоєму служінні або ж звільняє від колишніх занять - не бійся. Можливо, ти жадаєш наблизитись до Христа, але не хочеш залишати свій комфортний, звичний простір. Або тривожишся, бо не знаєш, до чого приведуть ті чи інші події. Не бійся! Воскресни разом із Христом із похмурого гробу до світанку нового дня повноцінного життя!

Підійди ближче до Господа, без остраху віддай Йому всі свої ідеї та задуми. Прийди до Нього, щоб отримати вічне життя. Ісус близько, і якщо ти наблизитися до Нього, Він Сам вийде тобі назустріч, так само, як підійшов до Марії Магдалини. Яка радість усвідомлювати це, святкуючи Воскресіння Господнє! Дійсно, нам нема чого боятися!

«Господи Ісусе Христе, в Твоїй присутності я відкидаю будь-який страх. Воскреси мене і введи в радість нового життя.»

Туринська Плащаниця

Впродовж декількох віків в соборі італійського міста Турін зберігається велике полотно завдовжки 4,3 м, шириною 1,1 м. На його жовтувато-білому фоні виступають розпливчаті плями коричневих тонів - здалека в розташуванні цих плям вимальовуються неясні контури людської фігури, чоловіка з бородою і з довгим волоссям. Передання свідчить, що це Плащаниця Самого Ісуса Христа.

Плащаниця Самого Ісуса Христа з'явилася в другій половині XIV в містечку Лірей під Парижем, в маєтку графа Жоффруа де Шарні. Смерть графа приховала таємницю її появи у Франції. У 1375 р. вона була виставлена в місцевій церкві як істинна Плащаниця Христа. е притягнуло в храм безліч паломників.

Одна із спадкоємниць графа де Шарні подарувала Плащаницю своїй подрузі герцогині Савойській, чоловік якої, Людовик I Савойський, побудував в місті Шамбері прекрасний храм для реліквії. Згодом Савойська династія переїхала до Італії.

Хоча в різних містах виставляли підроблені плащаниці, але тільки ця сприймалася народною свідомістю як істинна. Вона тричі горіла і дивом збереглася. Щоб відчистити від копоті і переконалися в її автентичності, її кілька разів варили в олії, прали, - зображення залишалось.

У 1578 р. престарілий архієпископ Мілана Карл Борромео, зарахований до лику святих, пішов взимку з Мілану в Шамбері, щоб поклонитися Святій Плащаниці. Щоб позбавити старця від переходу через зимові Альпи, Плащаницю винесли йому назустріч. Зустріч сталася в Туріні, в соборі св. Іоанна Хрестителя, де вона з благословення Єпископа і покоїться нині. У XVIII ст. революційні війська Франції під командуванням Бонапарта зруйнували собор в Шамбері, де колись зберігалася плащаниця, а Турін виявився в стороні від усіх бурхливих подій і досі зберігає святиню всього християнського світу.

У 1898 р. в Парижі проходила міжнародна виставка релігійного мистецтва. Туди привезли і Плащаницю з Туріну, представивши її як творіння древніх християнських художників, що погано збереглося. Плащаницю повісили високо над аркою, а перед закриттям виставки вирішили сфотографувати. 28 травня археолог і фотограф-любитель Секондо Піа зробив два знімки. Один негатив виявився зіпсованим, а інший, розміром 60x50 см, увечері того ж дня він проявив і заціпенів: на темному фоні негативу виднівся позитивний фотографічний портрет Христа Спасителя - Лице з неземним вираженням краси і благородства. Всю ніч просидів Секондо Піа у благоговійному спогляданні, не відриваючи очей від портрета Христа Спасителя, що так несподівано з'явився у нього у будинку.

Сенс привселюдного виставлення Туринської Плащаниці в кінці XIX ст.

Це був час, коли людство відходило від віри. Світоглядом ставала наука, розвивалося переконання, що в майбутньому, по математичних формулах можна буде розрахувати рух усіх часток всесвіту. У розмовах часто вживалася формула "наука довела". У розмові з митрополитом Філаретом, один дуже самовпевнений молодий чоловік сказав: "А Ви знаєте, Владико, що наука довела, що Бога немає"? Митрополит відповів: "Цар Давид тисячу років тому писав: Сказав божевільний в серці своїм - нема Бога".

З другої половини XIX ст. помітно посилилися антихристиянські виступи. Широку підтримку отримали роботи протестантських теологів, професорів і доцентів, що заперечували божество Ісуса Христа. Успіх пояснюється тим, що багато хто в суспільстві у своєму земному самовдоволенні і людській гордості не хотів прийняти Божество Господа нашого Ісуса Христа і Його чудеса, які не в змозі була пояснити детерміністська наука XIX і почала XX вв. Вважалося, що міф